

Rebecca

- Hej och välkommen till Eldorado!

Tack för att ni har valt att inkludera er i detta rum tillsammans med mig ikväll.

För att vi ska trivas här inne vill jag ge er några enkla råd.

Notera vem som sitter vid sidan om dig och överväg att hälsa med en lätt nickning. Notera det här rummet. Från och med nu utgör dessa väggar, golv och tak din privata ekokammare. Notera att golvet känns svalt mot kinden och kontrollera gärna om någon håller hårt om dina ben. Notera dina förväntningar.

Det som du tar med dig in hit - är vad du får tillbaka. (Allt du säger i det här rummet återvänder till dig.) Säg därför bara sådant som du gärna vill höra.

Kontrollera din kroppstemperatur genom att köra upp ett finger i armhålan.

Vi kan komma att be dig att ta av dig skorna. Vi kan komma att be dig att ta av dig strumporna också. Man får ta seden dit man kommer. Känn hur dina fotsulor vilar tryggt mot golvet.

Snart tornar något stort upp sig mot horisonten. Som en stor farkost som blänker av silver. Snart kommer vi att tona bort. Du behöver inte vara rädd för att ha rätt eller fel.

Din egen röst hörs mest och studsar bäst härinne. Det är du som sätter tonen och du kommer alltid att bli bekräftad.

Notera om det knäpper i väggarna. Notera om det sväller eller krymper. Notera om du svettas ymnigt, i knäveckan, under bröstet eller på överläppen.

Ta ett djupt andetag och känn dig helt lugn.

Sören

Jag är arbetsnarkoman
Jag har inte tid att vara medelmåttig
Jag tror jag lider av ett händelsemissbruk
Jag är rädd för att missa något

Jag gör alltid ett gott första intryck
Jag kan verkligen vara övertygande
Jag ger intryck av att jag kan det jag gör
Egentligen kan jag ingenting

Med tanke på allt elände som händer ute i världen, så är detta ingenting att orda om.

De flesta har så mycket åsikter om allt möjligt
Blind dates och skilsmässor.
Djuphavsdykning och karaokekvällar.
Jag brukar bara nicka och hålla med

De sätter hela tiden upp nya mål
De vill se Grand Canyon i verkligheten,

Sånt händer ju varje dag.

De vill vara med på TV, tatuera sig och åka till Thailand.
Jag vet inte vad jag ska äta till middag.

Men det får man väl inte säga i det här jävla landet.

De går emot mig för att jag ska flytta mig.
De säger emot mig för att jag ska kunna stå upp för min åsikt.
De säger emot mig för att jag ska stå upp för mina åsikter
Jag är säker på att de avfärdar mig för att jag ska tycka att de är attraktiva
Jag saknar självinsikt och lider av brist på impuls kontroll. Det kan man se på de spår jag lämnar efter mig.

Jag säger bara det folk tänker.

Jag kan, rent intellektuellt förstå principen om det fria valet, men jag kan inte riktigt känna det.

Fie

Det knäpper i väggarna. Det sväller eller krymper eller vad det nu gör.
Det är ömsom iskallt, ömsom kokhett. Jag erkänner mig avdomnad.

Jag är lugn och harmonisk, jag trivs på mitt jobb, jag tycker om min sambo.
Ibland upprepar jag det tyst för mig själv.

Jag skulle behöva att något togs ifrån mig. Nåt som verkligen betydde något för mig. Så att jag verkligen förstår vad som är viktigt.

Vi renoverar igen. Vi renoverar hela tiden, året om.
Dessutom är det vansinnigt mycket jobb med trädgården.

Jag vill egentligen inte att det ska hända något. Om något nödvändigtvis måste hända, vill jag att det händer sakta, sakta, så att jag inte märker det.

För det mesta så har jag allting under kontroll. Men så släpade katten hem en halvdöd orm och la den på min kudde. Jag kräktes hejdlöst.

Alla bär sin sanning. Jag bär på kontrollbehov och en gammal själ.

Jag skulle gladeligen stödja en lag som tvingade mig att flytta, eller kanske bara fick mig att byta mataffär, eller något i den stilen. Min disciplin är så dålig så det vore jättebra om man förbjöd kött och smågodis. Och tv-serier.

Jag vill hitta en ny riktning för mitt liv. Eller för den här eftermiddagen.
Hädanefter ska jag skapa mig själv och sluta känna efter.
Kanske ska jag gräva upp hela trädgården.

Sören och Rebecca

Sören: Det är aldrig för sent att ge upp....(mantra)

Rebecca: Jag är känslostyrd och energisk.

Formen på min mun avslöjar det.

Varje morgon ser jag på mig själv i spegeln och så säger jag högt för mig själv:

Gå alltid ut på det djupa, där fötterna inte helt bottnar, för när du känner att fötterna inte bottnar längre, det är då något spännande håller på att hända.

Så fortsätter jag:

Arbeta aldrig för andra människor.

Gör aldrig det som förväntas av dig.

Kom alltid ihåg varför du började göra det du gör.

Det kan gå dagar då jag inte säger någonting.

Oftast slutar det med att jag välter vitrinskåpet.

Allting kan ju inte ligga ordnat som på hyllor.

Numera är jag bara en skugga av mitt forna jag.

Jag skriver en önskelista till universum och det är inte mycket jag begär.

Sören

- Hej och välkommen till Eldorado!

Jag är glad att ni har kommit gott fram. För vår trivsel vill jag be er om att följa dessa enkla instruktioner och allmänna råd:

Från och med nu är detta din privata spegelsal. Här har alla väggar, dörrar och fönster till omvärlden ersatts av din reflektion. Detta för att undvika plötsligt tvivel. Spegelarna kommer alltid att återge din bästa av sidor.

Notera att du genast känner dig sedd! Notera den där blicken! Känn den på huden. I benen. I bröstet.

Detta rum ger en känsla av volym, en betryggande illusion av utrymme för diskussioner och en samtalshöjd utan tak. Placera dig mitt i salen och inled varje spegling med att säga att du förstår. Fortsätt med att säga att det verkar rimligt. Var övertygande och säg att du håller med.

Här inne ser du dina egna höga tankar även om du tittar ner.

Repetera högt för dig själv att du är en stor magnet och att allt du tänker kommer till dig. Var noga med att det är du som spelar huvudrollen. Var noga med att ta ansvar för dina önskningar.

Avsluta med att nicka i samförstånd.

Jag garanterar att du i spegelsalen alltid kommer att mötas av din framsida. Om du vill undvika reflektionen av din baksida, kompensera genom att svepa fram i yviga rörelser och var aldrig helt stillastående. Det var egentligen allt. Lycka till med tillvaron på insidan.

Fie

Jag vaknade upp med kinden mot det svala golvet.

Någon stod över mig och höll hårt om mina ben.

En annan frågade om jag ville ha ett glas vatten.

Det förväntar man sig ju inte riktigt.

De kontrollerade min kroppstemperatur genom att köra upp upp ett finger i armhålan.

Efter en stund så bad de mig att ta av mig skorna.

De bad mig ta av mig strumporna också.

Man får ta sedan dit man kommer.

Så tonade något stort upp sig mot horisonten.

Som en stor farkost som blänkte av silver.

Sedan tonade jag bort och svimmade igen.

Jag kollapsade.

Mina utmattade sinnen gav upp och jag föll i en slags sömn, som var mer lik trans än vila.

Jag var mycket svag och febrig, på gränsen till svävande.

Jag vaknade till av att jag kände trycket av något som gneds upp och ner över min kropp.

Det var något löjligt över alltihop. Så pinsamt och vulgärt!

Nu var vi här igen, tänkte jag. Inget nytt under solen.

När de väl var färdiga tog jag bussen hem.

Det var så varmt den dagen att asfalten klibbade.

Jag minns att jag svettades ymnigt, i knäveckan, under bröstet och på överläppen.

På radion talade de om fjärilslarver och rödmyror.

En man stod med händerna djupt nergrävda i en myrstack.

För övrigt passerade dagen obemärkt förbi.

Foxtrot

Rebecca: Jag vet att fluor är ett nervgift som minskar viljekraften hos människor så att man lättare ska kunna kontrollera dem.

Sören: Min favoritfärg är djupblå och jag borde egentligen bo utomlands. Det går att läsa i mina händer.

Rebecca: Jag är fullständigt övertygad om att det kommer att fortsätta. Igen och igen och igen.

Sören: Sådant händer varje dag.

Rebecca: Jag erkänner villigt att jag är svartsjuk, misstänksam och oförmögen att ändra mig.

Sören: Jag är säker på att du har varit drottning i ett tidigare liv.

Rebecca: Jag är säker på att det aldrig kommer att ta slut.

Sören: Jag vet från säkra källor att myndigheterna avsiktligt och i hemlighet sprayar ut giftiga kemiska ämnen från flygplan och kallar det moln.

Rebecca: Inget nytt under solen. Ingen undkommer. Lika inför lagen så att säga. Men det får man väl inte säga i det här jävla landet.

Sören: Jag säger bara det som folk tänker.

Rebecca

Jag låg och sov i sängen, när himmelen bestämde sig för att skicka mig en man till mitt hotellrum. Jag förstod direkt vem det var när det knackade på dörren. Vi hade utbytt en blick när han stod i kaffekön. Det var en försiktig knackning och inom loppet av en sekund hade jag övervägt min situation och alla mina valmöjligheter.

Det var en sådan där blick, en blick som letar. Efter någonting, något centralt, en kärna, kanske en själsfrände? Jag kände den där blicken. På huden. I benen. I bröstet. Jag kände den i bröstet.

Jag reste mig upp från sängen och tittade på dörren. Jag stod där en lång stund och bara stirrade. Men det kom inga fler knackningar. Kanske hade jag bara drömt att det knackade?

Eftersom jag redan hade hunnit föreställa mig ett helt liv tillsammans med denne man, så kände jag mig plötsligt besviken. Tänk om han inte stod där utanför - denne man som jag skulle dela min vardag med, och med vilken jag ibland skulle åka på semester, han som jag skulle laga mat till, som jag skulle trivas ihop med och ibland även irritera mig på till bristningsgränsen. Han som skulle komma att likna mina barn. Ja, jag hade redan sett alltihop.

Jag såg det som en film i mitt inre eller mer som dimmiga bilder som gled fram bakom ögonlocken.

Jag greps av en plötslig panik att någonting inte stämde. Filmen om mitt framtida liv rullade på, men det var inte jag som spelade huvudrollen.

Jag kastade på mig kläderna, öppnade fönstret och hoppade ut, jag sprang runt hotellkroppen, in genom entrén, upp i hissen till min våning, steg ut, svängde runt hörnet och där stod han, med örat intill min dörr.

Jag tror att det är viktigt att ta ansvar över det som himmelen skickar till en.

Sören

Jag satt i aktern på en segelbåt när jag drabbades av tanken att hela min karriär är byggd på tillfälligheter. Jag skulle aldrig erkänna det för någon, men det är sant.

Min chef hade bjudit ut mig på en seglats. Båten var verkligen storslagen, en farkost så prålig att den nästan skimrade. Vi hade skalat ett berg av räkor och hunnit dricka varsin flaska cava.

Det var helt stilla då jag fick frågan:

- Vad skulle du göra om du inte gjorde det här?

Solen stod högt på himlen och genast kände jag mig skräckslagen. Jag kände mig genomskådad med en överhängande risk att bli avslöjad. Jag blev helt ställd och jag blir sällan ställd. Aldrig faktiskt. Jag finner mig alltid, oavsett vad. Jag säger alltid att jag vet. Jag säger alltid att jag kan. Jag har alltid ett svar. Det är därför jag är där jag är.

Jag letade förtvivlat efter ett sätt att byta samtalsämne, en undanmanöver. Från räskalen och från mina fingrar spred sig nu en omisskännlig lukt, som inte gick att undkomma. Jag kände ett desperat behov av att tvätta händerna. Kunde jag ställa en motfråga? Kunde jag låtsas att jag inte hade hört frågan? Jag var osäker på hur länge sedan den ställdes, men jag visste att jag nu skulle bli tvungen att säga något.

Jag reste mig långsamt upp och tog några försiktiga steg i sidled. Jag lät min högra hand glida över relingen samtidigt som jag gav min chef en blick av samförstånd, sedan såg jag ut mot horisonten. Jag lät mitt högra knä leda rörelsen upp och över kanten, så lät jag tyngden av min kropp göra resten.

Jag kan egentligen ingenting. Däremot har jag alltid tagit mig till rätt plats vid rätt tid.

Fie

- Hej och välkommen till Eldorado!

Jag är glad för att ni har kommit gott fram och för vår trivsel vill jag be er följa mina enkla tips.

Observera att detta är ett allmänt utrymme och ett delat ansvar råder för att skapa trevnad.

Vid bristande trevnad - kom ihåg att de säger emot dig för att du ska kunna stå upp för din åsikt. De går emot dig för att du ska flytta dig.

Håll din väg fri från hinder såsom; hörsägen och ogrundade uppfattningar.

Observera att härinne är det liktänkande som premieras.

Om du känner dig genomsådd med en överhängande risk att bli avslöjad. Kom ihåg att det aldrig är för sent att ge upp. Tänk på att situationen blir värre av att påpeka vems felet var.

Du kan vara säker på att de avfärdar dig och detta är ju knappast rätt tid eller plats.

Om du finner dig trängd, samla dig snabbt och säg alltid att du vet, oavsett vad.

Påstå alltid att du kan. Säga att du alltid har ett svar. Svara gärna med en blick av samförstånd.

Om du förtvivlat letar efter ett sätt att byta samtalsämne kan du alltid säga att du vill se Grand Canyon i verkligheten. Säga att du vill tatuera dig. Säga att din favoritfärg är djupblå och att du egentligen borde bo utomlands.